

bcn
clàssics

Palau de la Música

23/24

16
02
24

PALAU DE LA MÚSICA

Gianandrea Nosedà

Hilary Hahn

**National Symphony
Orchestra (Washington, D.C.)**

idealista

tot és millor amb música

mecenes de BCN Clàssics

National Symphony Orchestra
(Washington, D.C.)
Gianandrea Nosedà, director titular
Hilary Hahn, violí

16 de febrer de 2024, a les 20 h
Palau de la Música Catalana
Durada aproximada: 106 minuts amb mitja part inclosa

23/24

Carlos Simon (1986)

Wake up - concert per a orquestra (estrena a Europa) 20'

Erich Wolfgang Korngold (1897-1957)

Concert per a violí i orquestra en Re major, op. 35 25' 30"

Moderato nobile

Romance: Andante

Finale: Allegretto assai vivace

Solista: **Hilary Hahn**

Pausa 15 minuts

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975)

Simfonia núm. 5 en Re menor, op. 47 46'

Moderato

Allegretto

Largo

Allegro non troppo

National Symphony Orchestra

Director musical: Gianandrea Noseda
The Sant Family Chair

Director principal Pops: Steven Reineke

Assessor artístico: Ben Folds

PRIMER VIOLÍ

Nurit Bar-Josef, *concertino*

Ying Fu, *concertino associat*

The Jeanne Weaver

Ruesch Chair

Ricardo Cyncynates, *assistant concertino*

Jane Bowyer Stewart

Teri Hopkins Lee

Heather LeDoux Green

Joel Fuller

Lisa-Beth Lambert

Jing Qiao

Angelia Cho

Mae Lin**

Regino Madrid**

Zinoviy Bogachek*

Sara Matayoshi*

Meredith Riley*

Vijeta Sathyaraj*

SEGON VIOLÍ

Marissa Regni, *solista*

Dayna Hepler, *assistant solista*

Desimont Alston

Cynthia R. Finks

Deanna Lee Bien

Natasha Bogachek

Carole Tafoya Evans

Jae-Yeon Kim

Hanna Lee

Benjamin Scott

Malorie Blake Shin

Marina Aikawa

Peiming Lin

Derek Powell

VIOLA

Daniel Foster, *solista*

The Mrs. John Dimick Chair

Abigail Evans Kreuzer, *assistant solista*

Denise Wilkinson

Nancy Thomas

Jennifer Mondie

Tsuna Sakamoto

Ruth Wicker

Andrew Eng*

Jacob Shack*

Mahoko Eguchi

Rebecca Epperson

Andrew Eng*

Jacob Shack*

VIOLONCEL

David Hardy, *solista*

The Hans Kindler Chair, The Strong Family and
the Hattie M. Strong Foundation

Glenn Garlick, *assistant solista*

Steven Honigberg

David Teie

James Lee

Rachel Young

Mark Evans

Eugena Chang Riley

Loewi Lin

Britton Riley

CONTRABAIX

Robert Oppelt, *solista*

Richard Barber, *assistant solista*

Jeffrey Weisner

Ira Gold

Paul DeNola

Charles Nilles

Alexander Jacobsen

Michael Marks

ARPA

Adriana Horne, *solista*

Susan Robinson*

FLAUTA

Aaron Goldman, *solista*
Marisela Sager*
Matthew Ross
Carole Bean, *piccolo*

OBOÈ

Nicholas Stovall, *solista*
The Volunteer Council Chair
Jamie Roberts, *assistent solista*
Harrison Linsey
Kathryn Meany Wilson, *corn anglès*

CLARINET

Lin Ma, *solista*
Eugene Mondie, *assistent solista*
Paul Cigan
Peter Cain, *clarinet baix*

FAGOT

Sue Heineman, *solista*
David Young, *assistent solista*
Steven Wilson
Samuel Blair,** *contrafagot*

TROMPA

Abel Pereira, *solista*
The National Trustees' Chair
James Nickel, *assistent solista interí*
Markus Osterlund
Robert Rearden
Scott Fearing
Geoffrey Pilkington**

TROMPETA

William Gerlach, *solista*
The Howard Mitchell Chair, The Strong Family
and the Hattie M. Strong Foundation
Michael Harper, *assistent solista*
Tom Cupples
Timothy McCarthy**

La National Symphony Orchestra utilitza un sistema de rotació de cordes. En cada secció de corda, els membres sense títol s'enumeren per ordre d'antiguitat.

TROMBÓ

Craig Mulcahy, *solista*
Casey Jones,** *assistent solista interí*
David Murray
Matthew Guilford, *trombó baix*

TUBA

Aubrey Foard*

TIMBAL

Scott Christian, *solista interí*

PERCUSSIÓ

Eric Shin, *solista*
The Hechinger Foundation Chair
Erin Dowrey, *assistent solista*
Greg Akagi*
Jason Niehoff*

PIANO

Lisa Emenheiser*

BIBLIOTECA

Elizabeth Cusato Schnobrick, *principal*

PERSONAL

Jim Hewitt, *màner*
Karyn Garvin, *assistent màner*

DIRECCIÓ D'ESCENA

David Langrell, *màner*
N. Christian Bottorff, *assistent màner*

* Músic substitut/extra

** Contracte temporal

2024 NSO Europe Tour Committee Chairs

Roger Sant and Doris Matsui
Ronald D. and Anne Abramson
Joan Bialek and Louis Levitt, MD

2024 NSO Europe Patron Tour Chairs

Mr. and Mrs. Christopher M. and
Andrita J. Andreas

Patrocinadors principals: Boeing, AARP

Gianandrea Nosedà

Director

És un dels directors d'orquestra més sol·licitats del món, reconegut pel seu art tant a la sala de concerts com a l'òpera. La temporada 2023-2024 serà la setena com a director musical de la National Symphony Orchestra (NSO) (Washington, D.C.).

El lideratge de Nosedà ha inspirat i revitalitzat la National Symphony Orchestra, que té la seu al Kennedy Center. El renovat reconeixement artístic i l'aclamació de la crítica han donat lloc a actuacions com a director convidat al Carnegie Hall i a sales de concert internacionals, així com a la transmissió digital i a un segell discogràfic distribuït per LSO Live, per al qual Nosedà també enregistra com a principal director convidat de la London Symphony Orchestra. Els llançaments més recents del segell estan dedicats a les simfonies completes del guanyador del Premi Pulitzer George Walker, oriünd de Washington, D. C., i a un Cicle de Beethoven. El segell es va llançar el 2020 amb la *Simfonia núm. 9* de Dvorák i *Billy the Kid* de Copland. Ha realitzat més de setanta enregistraments per a diversos segells, com ara Deutsche Grammophon i Chandos, en els quals ha gravat moltes obres, incloses les de compositors italians oblidats a través de la sèrie Musica Italiana.

Nosedà va ser nomenat director general de Música de l'Òpera de Zuric el setembre de 2021. El 2022, el seu contracte inicial de quatre anys es va prorrogar fins a la temporada 2027-2028. Una fita important seran dos cicles de *L'anell* complets el maig de 2024 en una nova producció d'Andreas Homoki. Des de l'abril de 2022, les seves interpretacions de les òperes de *L'anell* han estat elogiades per la crítica i el febrer de 2023 va ser reconegut com a millor director pel jurat dels premis alemanys OPER! per les seves interpretacions de Wagner.

De 2007 a 2018 va ser director musical del Teatro Regio Torino, on el seu protagonisme va marcar l'època daurada d'aquest teatre. També ha dirigit les orquestres més importants als millors teatres d'òpera i festivals. Especialment rellevant ha estat el seu pas per la BBC Philharmonic com a director titular; ha estat principal director convidat de l'Orquestra Filharmònica d'Israel, el Teatre Mariinski, l'Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, la Pittsburgh Symphony Orchestra (càtedra Victor de Sabata) i la Rotterdams Philharmonisch Orkest, i ha estat director artístic del Festival de Stresa.

Compromès amb la pròxima generació de músics, el 2019 va ser nomenat director musical fundador del Festival de Tsinandali (Geòrgia), que acull l'Orquestra Juvenil Pancaucàsica.

Nascut a Milà, és *Commendatore al Merito della Repubblica Italiana* per la seva contribució a la vida artística d'Itàlia. El 2015 va ser nomenat director de l'any de Musical America, i el 2016, director de l'any dels International Opera Awards. El 2023 va ser guardonat amb el Premi Puccini, que també van rebre les llegendàries estrelles de l'òpera Maria Callas, Birgit Nilsson i Luciano Pavarotti.

Hilary Hahn

Violí

Guanyadora de tres premis Grammy, fusiona musicalitat expressiva i perícia tècnica amb un repertori guiat per la curiositat artística. Hahn és una prolífica artista amb nombrosos enregistraments i el comissariat d'obres noves; els seus vint-i-tres enregistraments han rebut tots els premis de la crítica. Aquesta és la seva tercera temporada com a primera artista resident de la Chicago Symphony Orchestra; també és artista resident de la New York Philharmony, artista convidada de la Juilliard School i artista comissària del Festival de Dortmund.

Aquesta temporada Hahn interpretarà concerts de Mozart, Mendelssohn, Sibelius, Brahms, Txaikovski, Prokófiev, Korngold i Ginastera, així com la *Fantasia sobre Carmen* de Sarasate. També oferirà diverses actuacions amb conjunts petits, inclosos tres recitals en solitari, recitals amb Iveta Apkalna i Seth Parker Woods, i concerts de cambra a Dortmund i Chicago.

Hahn s'ha relacionat amb els seus seguidors amb naturalitat des de l'inici de la seva carrera. Es compromet a signar autògrafs després de gairebé tots els concerts i conserva una col·lecció d'obres d'art rebudes dels seus admiradors en els últims vint-i-cinc anys. Els seus concerts Bring Your Own Baby (Porta el teu bebè) creen un ambient acollidor perquè els pares dels bebès comparteixin amb ells el plaer de la música clàssica. La seva iniciativa a les xarxes socials #100daysofpractice ha transformat l'assaig en una celebració comunitària del desenvolupament artístic, amb gairebé un milió de publicacions de companys intèrprets i estudiants.

Hahn és una prolífica artista discogràfica els àlbums de la qual per a Decca, Deutsche Grammophon i Sony consten entre els deu primers de les llistes Billboard i tres dels quals han guanyat premis Grammy. El més recent, un enregistrament de les *Sis sonates per a violí sol* d'Ysaÿe, celebra el seu llegat artístic. Ha estat guardonada amb nombrosos premis: va ser nomenada artista de l'any 2023 de Musical America, va pronunciar el discurs inaugural al Simposi Dones en la Música Clàssica, i va rebre el Premi Herbert von Karajan 2021 i el Premi del Festival de Música Original de Glasshütte, la retribució del qual va donar a l'organització sense ànim de lucre d'educació musical Project 440.

National Symphony Orchestra (Washington, D.C.)

La temporada 2023-2024 és la 93a de la National Symphony Orchestra (NSO) i la setena de Gianandrea Noseda com a director titular d'aquesta formació. El director italià s'afegeix al llegat de directors tan distingits com Christoph Eschenbach, Leonard Slatkin, Mstislav Rostropóvitx, Antal Doráti, Howard Mitchell i Hans Kindler. A la direcció artística també figura el director principal de Pops, Steven Reineke, i l'assessor artístic Ben Folds.

Fundada el 1931, sempre ha estat compromesa amb l'excel·lència artística i l'educació musical. El 1986 es va afiliar al John F. Kennedy Center for the Performing Arts, on ha ofert una temporada completa de concerts d'abonament des de la inauguració del centre el 1971. Composta per 96 membres, l'NSO participa en esdeveniments d'importància nacional i internacional, com els concerts anuals davant del Capitoli dels Estats Units, televisats a escala nacional, les actuacions retransmeses en directe des de la Sala de Concerts del Kennedy Center per Medici.TV i les emissions de ràdios locals a Classical WETA 90.9 FM.

L'NSO amplia el seu llegat discogràfic amb el segell homònim creat el 2020. Des del seu llançament, ha estat molt elogiada pels seus ambiciosos projectes d'enregistrament, entre els quals hi ha el primer cicle de simfonies de Beethoven i el primer cicle de simfonies de George Walker, tots dos dirigits pel seu director titular, Gianandrea Noseda.

A més, els projectes amb la comunitat són reconeguts a escala nacional: NSO In Your Neighborhood (NSO al teu barri), una setmana anual d'actuacions en escoles, esglésies i centres comunitaris, entre d'altres; Notes of Honor, que ofereix actuacions gratuïtes per a militars en actiu, veterans, excombatents, jubilats i les seves famílies; i Sound Health, una col·laboració amb els instituts nacionals de salut (NIH) i les seves organitzacions afiliades. Entre les oportunitats de desenvolupament professional per a joves músics hi ha el Programa de Beques per a Joves de l'NSO i el seu prestigiós Institut Musical d'Estiu gratuït.

Notes al programa

C. SIMON. WAKE UP. CONCERT PER A ORQUESTRA

El compositor afroamericà Carlos Simon (Atlanta, 1986), fill d'un predicador, va créixer sota la influència de la música gòspel, l'única permesa en l'ambient domèstic familiar. Més tard va desenvolupar un talent especial per a la improvisació i es va formar com a teclista. Graduat a la Universitat Estatal de Geòrgia i doctorat a la de Michigan, Simon mostra en la seva música influències diverses, que van des de l'esmentat gòspel fins al jazz, la música clàssica contemporània o les bandes sonores. Actualment és compositor resident del John F. Kennedy Center for the Performing Arts i compon amb freqüència música per a diverses orquestres nord-americanes, com la Simfònica Nacional de Washington, les filharmòniques de Nova York i Los Angeles o les simfòniques de Boston i Detroit, entre d'altres. La seva música evidencia una preocupació per la justícia social i la lluita contra el racisme, temes ben palesos en una de les seves obres més recents, el *Requiem for the unslaved*, un homenatge musical a la història de 272 homes esclavitzats que van ser venuts el 1838 per la Universitat de Georgetown, obra nominada al premi Grammy a la millor composició contemporània clàssica de 2023. El *Concert per a orquestra*, encàrrec conjunt de l'orquestra que avui ens l'ofereix i de la Simfònica de Sant Diego, ha sigut estrenada per aquesta darrera formació el novembre de 2023, i a Washington el gener de 2024. Ambdues primícies hauran tingut lloc temps després de l'elaboració d'aquestes notes, per la qual cosa, en el moment de redactar-les no podem confirmar si l'orientació de l'obra es mou en els paràmetres descrits o en altres.

E. W. KORNGOLD. CONCERT PER A VIOLÍ I ORQUESTRA EN RE MAJOR, OP. 35 (1945)

Els nazis van considerar incloses sota el terme «música degenerada» (*Entartete Musik*) tota una variada sèrie de composicions, unes perquè procedien d'autors jueus (des de Mendelssohn fins a Mahler, passant per Kurt Weill o pel mateix Erich Wolfgang Korngold), d'altres perquè estaven signades per simpatitzants del marxisme (Hans Eisler) i d'altres per pures raons d'estètica (Hindemith, Berg o Webern; a Schönberg li va tocar el rebre per partida doble: era jueu i a més s'atrevia amb el serialisme). La paradoxa, en el cas de Korngold, un talent prodigiós reconegut per compositors poc sospitosos, com Mahler o Richard Strauss, és que quan Jascha Heifetz va estrenar el seu *Concert per a violí*, el 1947, dedicat a Alma Mahler, i malgrat l'entusiasta recepció del públic i la crítica local

(un crític de Saint Louis, on es va estrenar, va predir que el concert perduraria en el repertori tant com el de Mendelssohn), la premsa novaïorquesa no va estalviar els seus dards just pel contrari: considerava l'obra massa convencional i menor. Olin Downes, al *New York Times*, es va referir a l'obra com «un concert de Hollywood» (aprofundint en la precipitada consideració que tot el que procedia d'allí era de qualitat inferior). Encara que amarada d'un injust desdeny, l'afirmació de Downes té bastant de cert quant a l'origen de l'obra. Korngold, malgrat l'èxit primerenc (quan tenia vint-i-tres anys) de la seva òpera *Die tote Stadt*, va abandonar la seva Àustria natal després de l'adveniment del nazisme i es va instal·lar a Hollywood, on va esdevenir un reeixit autor de bandes sonores de pel·lícules, que en dues ocasions (*Anthony Adverse*, el 1936, i *The adventures of Robin Hood*, el 1938) van guanyar un Oscar. Cansat també de la infravaloració que sovint rebia la seva feina a Hollywood (començant pel seu propi pare, el conegut crític Julius Korngold, qui considerava que la música de cinema era una pèrdua de temps), va decidir revisar, poc després del final de la guerra mundial, un concert per a violí esbossat entre 1936 i 1939 amb temes de quatre de les seves bandes sonores. El solista obre el primer moviment (*Moderato nobile*) amb un primer motiu, molt líric, procedent de la pel·lícula *Another Dawn* (1937). També ho és el segon tema d'aquest moviment, extret del film *Juárez* (1939). El segon moviment (*Romance*) es basa en un tema de l'esmentada *Anthony Adverse*, dibuixat primer de manera lírica, més tard misteriosa i finalment tranquil·la. El tercer moviment, el més virtuosista (*Allegro assai vivace*), està construït com un tema amb variacions sobre un motiu de *The Prince and the Pauper* (1937), basat en la novel·la de Mark Twain i, com *Another Dawn*, amb Errol Flynn com a protagonista. Malgrat l'ardent defensa que Heifetz va fer del concert, que va mantenir sempre en el seu repertori, pocs violinistes el van seguir, possiblement influïts pel menyspreu de la crítica. Després dels anys vuitanta va renéixer la popularitat de l'obra entre els solistes i avui el tenen en repertori alguns dels violinistes de més renom.

D. XOSTAKÓVITX. SIMFONIA NÚM. 5 EN RE MENOR, OP. 47 (1937)

Per absorbir completament la *Cinquena simfonia* de Xostakóvitx i el seu context, convé retrocedir una mica i repassar fets fonamentals en la seva gènesi. El 1934, el compositor havia estrenat la seva òpera *Lady Macbeth del districte de Mtsensk*, una partitura descarnada que va irritar la cúpula del partit comunista. El 1936, el diari *Pravda* va publicar un editorial incendiari (sens dubte beneït, i hi ha qui diu que escrit, pel mateix Stalin) contra l'òpera, el primer d'una sèrie que va culminar amb un assetjament cap al compositor per l'establishment oficial de compositors soviètics. Xostakóvitx treballava llavors en la seva *Quarta simfonia*, en què el demolidor i catastròfic final casava malament amb les pretensions estètiques triomfalistes del règim soviètic. Quan aquesta simfonia ja s'estava assajant per a l'estrena, pressions del règim van empènyer el compositor a suspendre-la. Aquesta no va tenir lloc fins al 1961. Entre 1937 i 1938 Stalin va dur a terme la

seva «gran purga», que es va saldar, segons les estimacions més benèvols, amb més d'un milió i mig de morts. No és estrany que la *Cinquena simfonia*, escrita justament al començament d'aquell terror (1937), es mogués en coordenades que, tenint gran interès, poguessin complaure més els qui, en determinats moments, podien tenir la vida del compositor a les seves mans. Com va assenyalar al seu moment Alex Ross al New Yorker, «la urgència de Xostakóvitx per desafiar l'autoritat sempre va estar modulada pel seu instint de supervivència». La simfonia és afirmativa des de l'inici, allunyada de l'escruixidor i molt palès turment de la silenciada (fins molts anys després) *Quarta simfonia*. Com assenyala el biògraf del compositor Krzysztof Meyer, és una mena de compromís que Xostakóvitx va acceptar després de les crítiques rebudes, i per això va ser presentada per ell mateix com «la resposta d'un artista soviètic a una crítica justa». No és una simfonia trencadora en l'estètica o en la forma, però sí que, sense renunciar a una forta personalitat, simplifica el seu llenguatge. El primer moviment (*Moderato*), que segueix l'esquema de temes contrastants, desenvolupament, reexposició i coda de la sonata clàssica, presenta un motiu dramàtic però rotund, en una música que creix en tensió, també a través d'una acceleració progressiva del tempo. Una música que respon bé a la descripció del mateix Xostakóvitx com a «liricoheroica». El segon moviment (*Allegretto*) és un *scherzo* pròxim a un *ländler*, en esquema ternari, de caràcter decididament somrient, divertit en el tema de la secció central (trio). Sense instruments de vent-metall i amb la corda dividida en vuit parts, el *Largo* desplega una música postromàntica de gran intensitat expressiva, meditativa, una mena de lament resignat. L'*Allegro non troppo* final, que, com el segon temps, segueix un esquema ternari, connecta en el seu caràcter amb el primer moviment. El començament és, tal com assenyala Meyer, ombrívol però rude, contundent, i ens porta immediatament a un frenesí en el qual pot apreciar-se una certa ambigüitat d'intenció. Xostakóvitx afirmava (¿temorós, per l'instint de supervivència esmentat abans, que la postura oficial condemnés una possible «perspectiva pessimista»?) que en el final «tractava de resoldre els motius tràgics dels primers moviments en un projecte optimista ple de vida». Va haver-hi qui, com l'escriptor Alexandr Fadeiev, va opinar que aquest final no semblava «una solució» i encara menys «un triomf o una victòria», i que més aviat sonava com «una força terrible, però tràgica». Si hem de creure el llegendari violoncel·lista Mstislav Rostropóvitx, bon amic de Xostakóvitx, el compositor guardava un missatge camuflat en aquest moviment, tal com ho va expressar en el controvertit llibre *Testimoniatge* (l'autenticitat del qual ha estat posada en dubte per molts, tot i que confirmada per músics d'inqüestionable autoritat i proximitat al compositor, des de l'esmentat Rostropóvitx fins a Kondraïxin, Kremer o Richter). Estaríem, doncs, davant d'un goig forçat sota amenaça, com el resultat d'algué que «t'obliga a estar content» —ja es poden imaginar a qui es refereix. Els aficionats ho jutjaran, però la hipòtesi de Rostropóvitx, tenint en compte el que es respirava a l'URSS de 1937, no sembla descartable.

Perquè
vols

vibrar **d'emoció**
amb tots els sentits

LA VANGUARDIA

CUINA OBERTA tots els dies de 13h a 00h

**RESTAURANT OFICIAL DEL
BCNCLASSICS**

VINE A SOPAR AMB LA TEVA ENTRADA DEL

CONCERT I ET CONVIDEM A UNA COPA DE CAVA

@7Portes

Passeig Isabel II, 14
08003 Barcelona

www.7portes.com

reserves@7portes.com
Tlf. 93 319 30 33

DEGUSSA: LA FORMA MÁS SENCILLA DE INVERTIR EN METALES PRECIOSOS

El oro está considerado desde hace 6.000 años la moneda más fuerte, algo que lo convierte en una inversión sólida y tangible. El nombre de Degussa es sinónimo de metales preciosos en todo el mundo. Somos la mayor empresa de metales preciosos en Europa, que trabaja independientemente de los bancos, y estamos a su disposición para asesorarle y ayudarle a crear su cartera personal de lingotes y monedas. Todas las barras de Degussa están certificadas por la LBMA y disponen de un número ISIN, permitiendo su incorporación en una cartera de inversión. También le ofrecemos cajas de seguridad en alquiler, en las que podrá guardar su inversión.

Para más información
y tienda online, visite:

DEGUSSA-MP.ES

PUNTO DE VENTA:

CALLE DE VELÁZQUEZ 2
28001 MADRID
TELÉFONO: +34 91 19 82 900

MIEMBROS DE:

LBMA
MEMBER

LONDON
PLATINUM &
PALLADIUM
MARKET

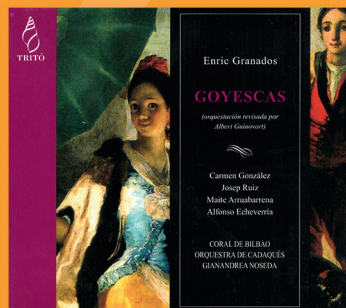
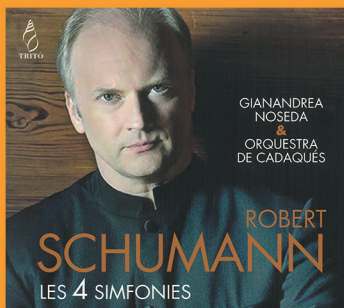
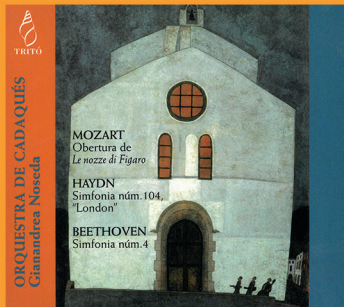
Degussa
METALES PRECIOSOS.

MADRID | ZÜRICH | GINEBRA | FRÁNCFORT | LONDRES

Descobreix la discografia de **Gianandrea Nosedà** de **Tritó Edicions**

Consulta el nostre catàleg:
www.trito.cat

National Symphony Orchestra
The Kennedy Center

Gianandrea Nosedá
Music Director

Explore el sello discográfico de la OSN
Kennedy-Center.org/nso/home/nso-media-label/

NUEVAS GRABACIONES DISPONIBLES DEL CATÁLOGO DE LA NATIONAL SYMPHONY ORCHESTRA

BEETHOVEN

Las sinfonías completas

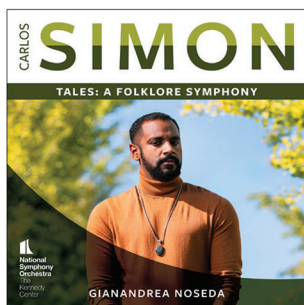
SINFONÍAS 1 A 9

YA DISPONIBLE.

HAGA SU PEDIDO ANTICIPADO

“Si hay alguna duda respecto a por qué el mundo necesita otro ciclo de Beethoven grabado, Nosedá ofreció alegremente las primeras notas de una respuesta.”

—*The Washington Post*

CARLOS SIMON

CUENTOS: UNA SINFONÍA FOLCLÓRICA

YA DISPONIBLE.

“Deben escuchar a este compositor y su música, no solo porque habla de asuntos importantes sino porque su música es profundamente evocativa.”

—*The Washington Post*

GEORGE WALKER

Cinco sinfonías

SINFONÍAS 1 A 5

YA DISPONIBLE.

“El nuevo *set* demuestra la buena relación que Nosedá ha creado con sus músicos en Washington, D.C. Las composiciones de Walker proclaman su parentesco con Beethoven, Stravinsky y Berg.”

—Steve Smith, *Night After Night*, Álbum de la semana

Cicle BCN Clàssics 23/24

Organitzen:

Amb el suport de:

Col·laboren:

Mitjans oficials:

Troba'ns a:

Enamorats, 35
08013 Barcelona

www.bcnclassics.cat
contacte@bcnclassics.cat
93 342 61 75

GAUDIM LA MÚSICA EN SILENCI

MOLTES GRÀCIES!

